

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi wnioskodawcy

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 grudnia 2008 r., sygn. akt XI Ns (...)

z wniosku B. S.

przy uczestnictwie Gminy Miasta T. i Prowincji Zgromadzenia (...) w W.

o stwierdzenie nabycia spadku po S. K.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lipca 2010 r.,

odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 grudnia 2008 r. sygn. akt XI Ns (...).

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2008 r. Sąd Rejonowy w T. stwierdził, że spadek po S. K., zmarłym dnia 16 lutego 2006 r., na podstawie ustawy nabyła w całości Gmina Miasta T. Apelacja wnioskodawcy B. S. od tego postanowienia została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 31 marca 2009 r., a następnie po odmowie przywrócenia terminu do wniesienia apelacji, postanowieniem z dnia 10 czerwca 2009 r. Wniesioną od tego postanowienia skargę kasacyjną również odrzucono, a Sąd Najwyższy oddalił zażalenie wnioskodawcy postanowieniem z dnia 17

grudnia 2009 r. Apelacja Gminy T. została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 3 lipca 2009 r.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 grudnia 2008 r. Bronisław Szpyt wskazał, że doszło do naruszenia art. 199 § 1 pkt 3 w związku z art. 379 pkt 2 k.p.c. i nieważności postępowania przez nieodrzućenie drugiego wniosku o stwierdzenie nabycia spadku w sytuacji, gdy pierwszy z nich w sprawie XI Ns (...) nie został załatwiony. Powołał się na to, że poniósł szkodę materialną w postaci wniesienia opłat sądowych od różnych pism, wniosków i zażaleń oraz moralną, polegającą na wyrządzeniu mu krzywdy na skutek bezpodstawnego oddalania lub odrzucania wnoszonych środków odwoławczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje, stosownie do art. 424¹ § 1 k.p.c., od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji. W wyjątkowych jedynie wypadkach, przewidzianych art. 424¹ § 2 k.p.c., gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela dopuszczona została możliwość wniesienia skargi od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Na istnienie powołanych wyjątkowych wypadków nie wskazuje uzasadnienie skargi, a zatem do oceny jej dopuszczalności zastosowanie ma zasada wyrażona w przywołanym już art. 424¹ § 1 k.p.c.

Ponadto podkreślenia wymaga, że kwestionowane postanowienie było przedmiotem kontroli przez Sąd Odwoławczy, jak też istniała możliwość zmiany lub uchylecia go w drodze przysługujących skarżącemu środków prawnych.

Z uwagi na to, że skarżone postanowienie nie należy do wymienionej kategorii orzeczeń Sąd Najwyższy, w oparciu o art. 424⁸ § 2 k.p.c., odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia.